

Radu-Diomid Drăguș

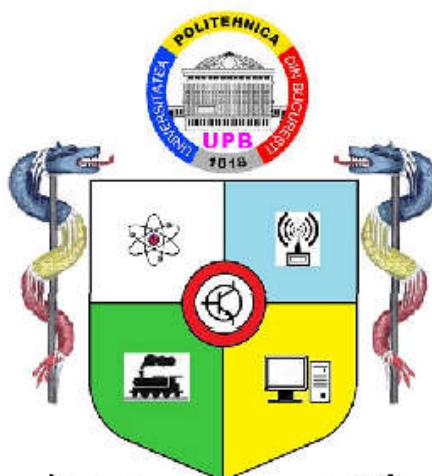
CSF 2017 Sejur Târgoviște

~ 2 ~

Radu-Diomid Drăguș

CSF 2017 Sejur Târgoviște

Electronică și Telecomunicații *1970

Dragi colegi participanți
Ne văzurăm înc-o dată,
Cu toții entuziasmați,
Într-o zonă minunată.

INTRODUCERE

Dragi colegi,

A mai avut loc o întâlnire CSF și “restul lumii” în fosta Cetate de Scaun a Țării Românești, Târgoviște. Vreme de 350 de ani a fost cea mai importantă zonă culturală, comercială și militară din Țara Românească. De aici se emiteau “actele de domnie” și tot aici se înscăunau, sau detronau, domnitori celebri. Istoria confirmă că aici au tronat 40 de domnitori. În ordine, prima capitală a Țării Românești a fost Curtea de Argeș, apoi Târgoviște și a treia București, care în final a devenit capitala celor trei provincii unificate, Moldova, Ardealul și Țara Românească (chiar și Țara Secuiască).

Ca de fiecare dată și această întâlnire a fost minunată, meritul revine desigur organizatorilor dar și celor care s-au încumetat să participe. Aș spune că secretul acestor întâlniri organizate de CSF70, deja de ani de zile, constă în faptul că de fiecare dată întâlnirea a avut loc în altă parte din țară și mai nou, o inițiativă benefică, au fost invitați și colegi de la alte secții. În plus este demn de semnalat că de fiecare dată au fost programate vizite la diverse obiective culturale, istorice, geografice din zonă. Nu uităm nici mesele festive care s-au organizat la fiecare întâlnire, unde colegii și însoțitoarele/însoțitorii se prezintă elegant, atât sufletește cât și îmbrăcați. Nu lipsește muzica, dansul, muzica vocală, voia bună. Mă mândresc cu faptul că de la întâlnirea din 2010 de la Tușnad s-a început cântatul în cor al participanților, ceea ce constituie ceva minunat, pentru că este vorba de o comuniune de simțiri a participanților. Când cântăm nu ne contrazicem, nu ne certăm, suntem toți la unison. Atunci la Tușnad m-am prezentat cu textele cântecelor și cu muzica, adică ceva serios, ca să nu zic profesionist. Nu cred că înainte de Tușnad s-a mai procedat în așa fel. Mai nou avem și dirijor de cor, este vorba de colegul Mihai Gheție. La fiecare participare ulterioară am procedat la fel, adică am cântat în cor.

George Scrima, care anul acesta nu s-a prezentat din motive medicale, a propus ca eu să fiu “însărcinat” cu relatarea faptelor petrecute împreună. Acum la drept vorbind, “însărcinat” sau “neînsărcinat”, eu după fiecare întâlnire, la Facultate, la secția IF sau după cele organizate de CSF, am scris câte o lucrare, de ordinul zecilor de pagini în toate cazurile. Majoritatea acestor texte este postată pe *site-ul* nostru. O s-o fac și de astă dată cu concursul lui Mișu Gheție. Evident am început să relatez și întâlnirile la Facultate, sper să o prind și pe cea de 50 de ani.

Este de remarcat că în acest an numărul participanților a scăzut, evident o consecință a faptului că am îmbătrânit. Totuși am observat colegi mai “nesimțitori” care au fost destul de vioi, mergând parcă paralel cu scurgerea vremii. Nu pot decât să le urez acestor colegi să persiste în “nesimțirea” lor față de urgia timpului.

AVANPREMIERĂ

Ca și în alte dăți am scris și acum ceva înainte de întâlnire.

Înc-un an de întâlnire
De factură CSF-istă,
Interzisă prin natură
Cumva ca să fie tristă.

Nu mai e ca altă dată,
Vom cânta cu toții-n cor,
Spre norocul nost' la Deva
Am un găsit dirijor.

Regina Yvonne

Sus acolo spre Târgoviști
Ar putea veni Regina,
Astfel și-ar putea alina
Dorul pentru-ai săi CSF-iști.

Chiar dacă-i în America
Ia avionul special
Care bine-aterizează
La Mănăstire în Deal.

Globalizarea

Cu colegi din alte secții
Excursia CSF-istă
Se transformă încet, încet,
Într-una electronistă.

Radu Diaconescu și Radu Drăguș

Radu DD iar nu vine,
Are și el un necaz,
Dar eu fac act de prezență
Deși nici eu nu-s mai breaz.

Îndemn

Hai să ne mobilizăm,
Cât mai mulți să ne-adunăm,
Să petrecem împreună
În cetatea cea străbună.

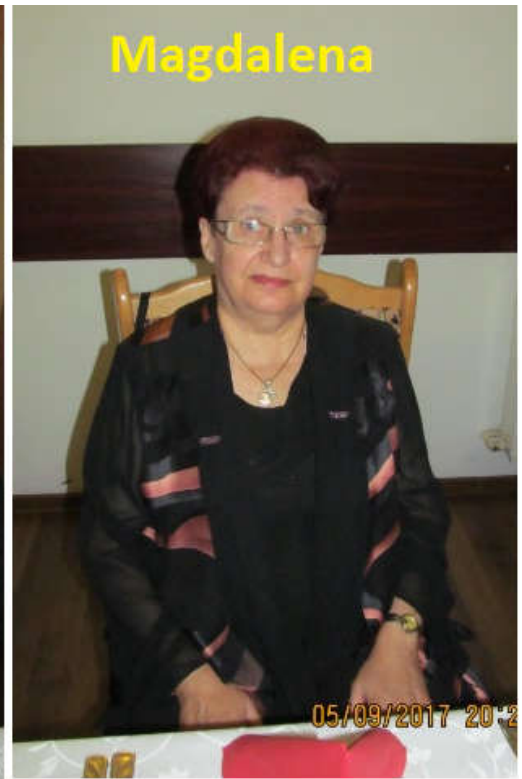

PARTICIPANȚII

Voi prezenta participanții, în stânga paginii sunt colegii, în dreapta însoțitoarele/însoțitorii. Voi atașa și mici comentarii pentru fiecare în parte.

Principal organizator
Tomescu de astă dată
Creat-ambianța pentru
Petrecerea minunată.

Nea Vasile ne-a uimit
Cum a dansat-ndrăcit,
Din această cauză
Şapte kile a slăbit.

În mod cu totul natural
Elek O. s-a comportat
Ca și cum vreo întâlnire
El nu a organizat.

Colegul maramureșan
Este Gicuță Hernest,
A venit din depărtare,
Cum s-ar zice din nord-vest.

A venit Virgil Ștefan
Cu o mină optimistă,
Deși boala l-a-ncercat
Să vadă dacă rezistă.

La-ntâlnirea-n Facultate
Intrase o fată-n “scenă”,
E colega noastră Viki,
Atunci blondă, acum șatenă.

Victor și el a dansat
Cuprins fiind de un fior,
Sunt convins că în scurt timp
Devine mare dansator.

În scrieri precedente am consemnat că Victor a folosit maxim două cravate, la Târgoviște chiar el mi-a semnalat că vine cu a treia cravată, în aceste condiții am scris:

Apare aici Neagoe
Cu a treia lui cravată
Ceea ce îmi vine-a zice:
O fi una-mprumutată ?

El este proprietar
Și un *site* administrează
Unde orice autor
Dacă vrea se afișează.

<http://promotia70eltc.nvn.ro>

Nicudrag, prezent și el,
Are un program impus:
Mereu are-nsoțitor,
Pe-Arghiropol l-a adus.

Din păcate Mihai Arghiropol este într-o situație fizică precară, poate și psihic este puțin marcat, în concluzie nu pot să-i dedic nimic interesant. Îi dorim, pe cât posibil, să-i revină zâmbetul pe față și vigoarea în trup.

Ca să îmi scriu un catren
Din timp trebuie să-mi rup
Și nu pot fiind blocat,
De-ntâlnire mă ocup.

Prezent la Târgoviște
Nostálgia l-a petrecut,
Pentru cei care nu știu:
Liceul áici l-a făcut.

Rozenberg de la Buzău
M-a coplășit cu povești,
Unele de două ori ...,
Când palinca o-ndrăgești.

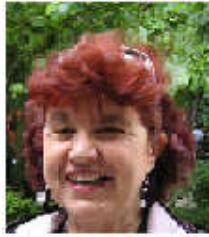
Gabi Rozenberg a stat mai puțin, nu a mai prins masa festivă unde îi puteam face o poză mai bună și ... mai cu cravată și costum.

Ființa aici de față
Este verișoara ei,
A nevestei lui Vasile,
Prezentă de obicei.

COLEGI CARE AU LIPSIT

Yvonne

Decebal

Ivar

Corneliu

Iulian

Adrian

Max

Daniel

Florin

Mihaela

Traian

Marius

Radu

Nicolae

Giorgio

Silviu

Doru

Sebastian

Colegii prezentați mai sus au participat la întâlnirile anterioare CSF, unii mai des, alții mai rar. Pentru câțiva colegi lipsă am scris catrene, unele mai vechi, altele mai noi. Dacă veneau toți acești colegi de mai sus, noi cei prezenți puteam lipsi.

Unul din marii absenți,
Dobrogeanul Giorgio Scrima,
S-a internat în spital
Să-și controleze inima.

Te-ai reparat Geo Scrima
Însă când joci geamparale
Uite așa vei proceda:
Te vei mîșca mai agale.

A lipsit și Ivar Schwertner
Și el mare dansator,
Aș fi admirat vedeta
Ca un simplu privitor.

Greu-i să-l găsești pe Ivar
În contextul planetar,
Parc-ar fi un satelit
Însă nu staționar.

Și Regina a lipsit,
Arde-acum de nerăbdare
Ca să afle știri mai multe
De la faina adunare.

Dragă Yvonne ai răbdare,
Eu dej-am trecut la scris
După ferma-“nsărcinare”
Ce mie mi s-a transmis.

Mihaela-i peste ocean,
Bine știe să petreacă,
Ar fi venit și acuma
Dar n-are barcă să treacă.

Cu brânza din mărginime
A fost crescut M. Fischér,
Ar mânca și în Canada
Unde-i iarna mare ger.

Când mai revii din Canada
Să îți cumperi un butoi
Îl îndeși bine cu brânză
Și poți să te-ntorci 'napoi.

Colegii lipsă Adrian Hâncu și Radu Diaconescu sunt în stări mai precare. Le dorim din toată inima, pe cât posibil, să-și revină.

OBIECTIVELE VIZITATE

Venirea la Târgoviște, pentru majoritatea participanților, a avut loc Duminică 3 Septembrie, cazarea s-a făcut la hotelul “Dracula”, situat în centrul orașului, poza mai jos. Seara am cinat la restaurant.

Manastirea Stelea, situata langa hotelul nostru. A fost construita de Vasile Lupu ca semn de impacare cu Matei Basarab

A doua zi au început plimbările pe la diverse obiective, Luni și Marți cu microbuzul, Miercuri pe jos când s-a vizitat orașul. De data aceasta n-a mai fost nevoie de un autocar fiindcă am fost mai puțini față de anii trecuți.

Prima zi de excursie

Prima zi a avut ca obiectiv zona montană, adică Padina, Lacul Bolboci, Peștera Ialomița. Drumul este asfaltat, la un moment dat se bifurcă, în stânga Padina, în dreapta Piatra Arsă. Peisajele sunt magnifice, au apărut multe pensiuni și hoteluri, sus pe platoul Padina era plin de mașini, corturi, rulote. Traseul inițial a însemnat șoseaua Târgoviște – Sinaia, în apropiere de Sinaia s-a virat la stânga. Localitățile importante prin care am trecut au fost Doicești, Pucioasa, Fieni, Pietroșița. Obiectivul vizitat a fost Peștera Ialomița, eu am stat la mașină ca să “păzesc” bagajele. În zona amenajată a peșterii s-au aventurat vreo cinci persoane, pentru că trebuiau escaladate treptele, restul au rămas mai spre intrare (deh, vârsta). Prânzul l-am luat la un hotel din zonă.

În continuare dau câteva imagini.

~ 30 ~

La intrare în peștera
Ialomita

Cu casca de protecție
în peștera

Elek în frumosul
peisaj carpatin

04 09

Cei doi se cunosc din clasa a VII-a.

Poza de mai sus mi-a trimis-o Victor Neagoe, îi mulțumesc foarte mult, a avut mână bună.

A doua zi de excursie

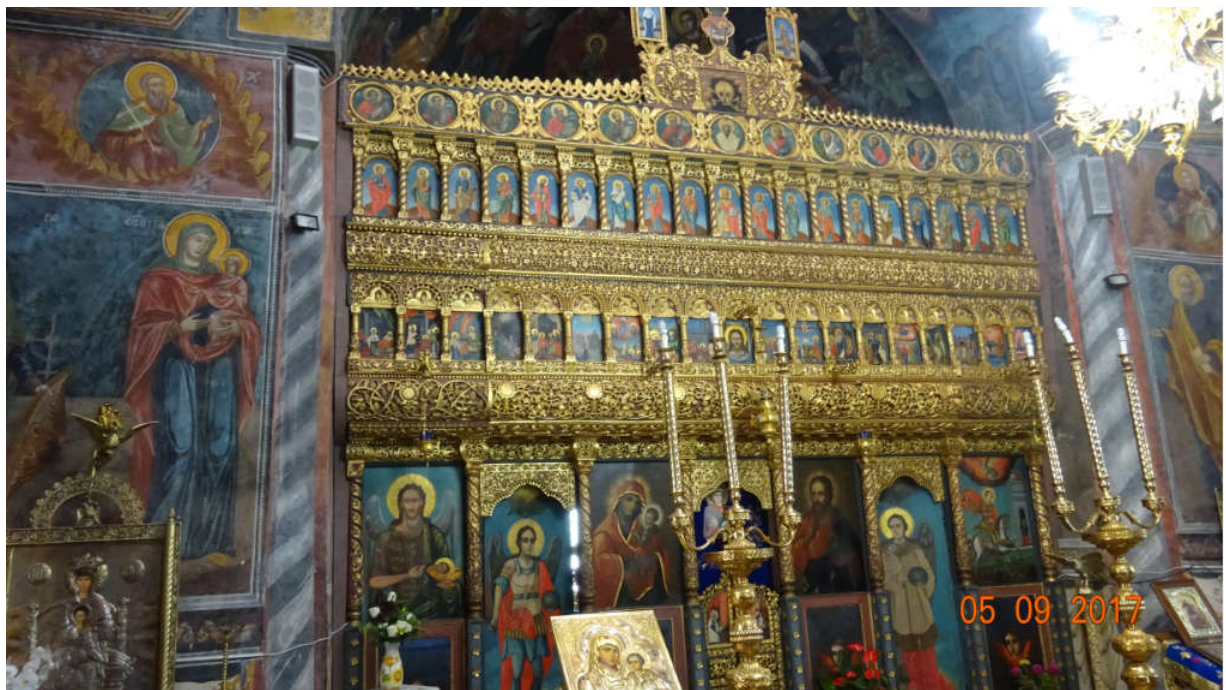
Mănăstirea Nucet

Mănăstirea de la Nucet are și ea o istorie multiseculară, cu vremuri mai bune sau mai rele. După părerea mea mănăstirea excelează prin pictura interioară, cu un colorit foarte viu, în urma unei restaurări recente. Despre istoria ansamblului mănăstiresc, cine vrea, găsește multe informații pe internet.

Palatul brâncovenesc de la Potlogi

Mai scriu un catren dedicat Palatului în ideea că o fi mai bun, sau poate la fel de slăbuț ca și primul

Proiectat pe-un cer de toamnă
Palatul își dezvăluie
Ca o minunată Doamnă
Frumusețea ce ne-nvăluie.

Palatul de la Potlogi a fost construit de marele Domnitor și Martir Constantin Brâncoveanu pentru unul din fiii săi. Palatul se află la jumătatea distanței dintre Târgoviște și București, se spune că de câte ori făcea drumul București-Târgoviște sau invers Brâncoveanu oprea aici. Renumitul stil brâncovenesc, prezent la Mogoșoaia și la Mănăstirea Hurezi, își face și aici prezența elegantă, de aceea voi scrie:

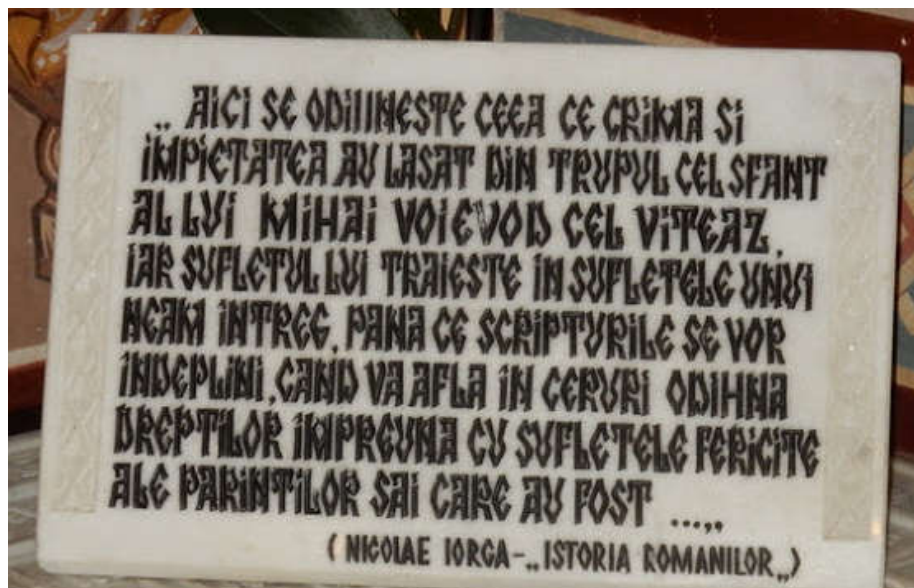
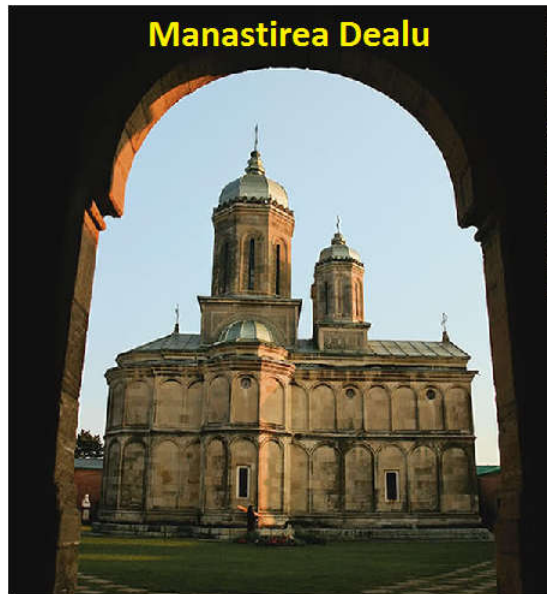
Stilul cel brâncovenesc
Nici aici nu se dezmințe,
Palatul de la Potlogi
Ni s-a instalat în minte.

Mănăstirea Dealu

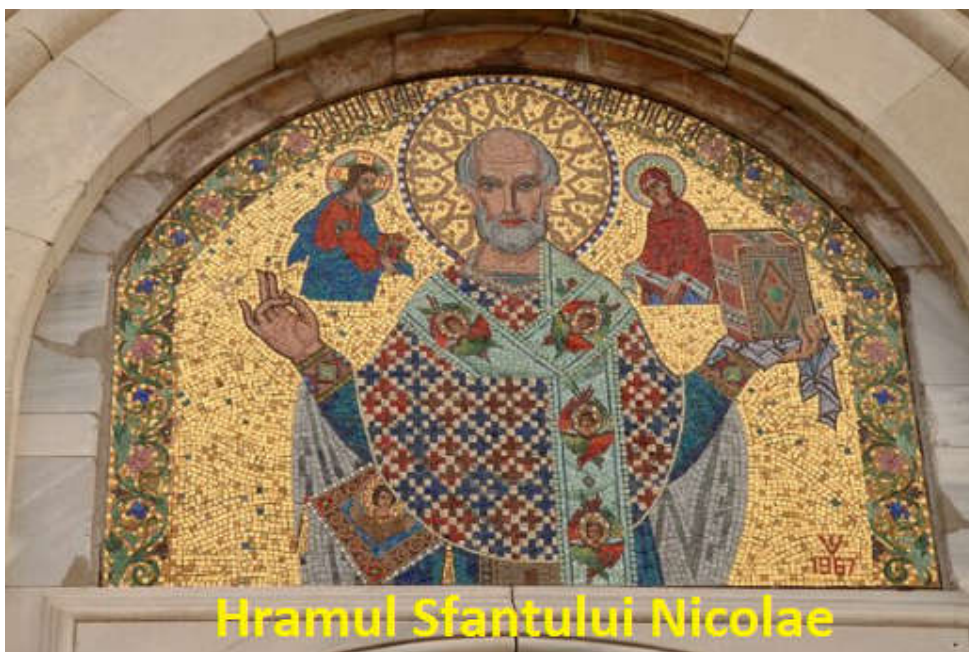
Mănăstirea Dealu, cea mai mare necropolă domnească din țară, este în apropiere de Târgoviște, situată pe un deal, de aici îi provine numele. Ctitorul actualei Biserici, cu hramul Sfântului Nicolae, este Radu cel Mare. Aici la Mănăstirea Dealu a fost un mare centru de răspândire a culturii scrise, aici a fost prima tipografie din spațiul românesc. Capul lui Mihai Viteazul se află în mormântul din partea dreaptă a pronausului, în stânga mormântul lui Radu cel Mare. Date istorice importante despre mănăstire se pot afla din cărțile de istorie sau de pe internet. Eu am vizitat-o cu ani de zile în urmă când m-a impresionat arhitectura exterioară a bisericii. Aici, cum spuneam, este înmormântat capul lui Mihai Viteazul, pe mormânt se află un citat din Nicolae Iorga, dat mai jos. Probabil celebritatea mănăstirii este dată și de faptul consemnat mai sus. În cele ce urmează voi da câteva date interesante legate de marele Domnitor Mihai Viteazul. Eu am făcut clasele V-XI la Turda la Liceul “Mihai Viteazu” (o perioadă liceul a avut și clasele V-VII), înainte de război liceul se numea LRF (Liceul “Regele Ferdinand”). Se stabilise la un moment dat, pe la sfârșitul primăverii, ziua Liceului, când toată școala, elevi și profesori, mergea la mormântul și monumentul lui Mihai Viteazul ca într-un pelerinaj, situat lângă Turda pe un platou. Trupul lui Mihai Viteazul este înmormântat aici, capul la Mănăstirea Dealu. Monumentul dedicat marelui Domnitor a cunoscut mai multe variante, ultima variantă apare mai jos, fotografiată în această vară când am fost acolo. Obeliscul, cu secțiune triunghiulară, are la bază pe cele trei laturi ale soclului cele trei steme ale provinciilor românești, Moldova, Ardealul și Țara Românească. Este interesant că lângă monument de câțiva ani s-a construit o mănăstire, în stadiu aproape final. Biserica, dată mai jos, este o copie a bisericii Mihai Vodă din București.

Sigiliul lui Mihai Viteazul

Osemintele domnitorului se află la Mănăstirea Dealu, ctitoria lui Radu cel Mare încă de la 1601, la scurt timp după ce a murit

Hramul Sfantului Nicolae

Monumentul de la Turda dedicat lui Mihai Viteazul

**Copia la Turda a bisericii
Mihai Voda din Bucuresti**

Și acum ceva foarte interesant, cu totul întâmplător am găsit pe internet poezia de mai jos, scrisă și cântată de folk-istul Gil Ioniță.

Capul lui Mihai Viteazul

De la Torda se ridică
Și întreabă de ce țara
A rămas așa de mică.
Și câmpia Tordei, tristă,
Îi răspunde lui cu jale:
“Fiindcă astăzi ducem lipsa
Capului Măriei Tale”.

Refren

Nu mai acuzați străinii
Că ne taie domnitorii,
Că intimidează țara
Cu guverne provizorii.
Eu atât aş vrea să aflu
Arătându-ne obrazul:
Totuși unde-au fost românii
Când a fost tăiat Viteazul ?

Nu voi consuma otravă

Pentru niciun fel de Basta
Totuși, unde-au fost ai noștri
Și atunci și-n vremea asta ?
Cum se-ajunge pân-la gâtul
Voievodului de țară
Dacă nu-s trădări acasă
Lângă ura de afară ?

Capul lui Mihai Viteazul

Ne-a lăsat numai cu trupul,
Nu contează că străinii
Nu aveau nici pic de scrupul
Eu de-o singură întrebare
Mă scârbesc și mă mai mânii
Totuși, unde-au fost românii,
Totuși, unde sunt românii ?

Citind poezia constat că și alții și-au pus întrebarea pe care mi-am pus-o și eu cu mai mult timp în urmă, cum a fost posibil ca ditamai Domnitorul să fie ucis noaptea, el nu avea o gardă de corp ? Sunt convins că la mijloc a fost un act de trădare, cum s-a întâmplat mai târziu cu Horea, Cloșca și Crișan.

Mai citeam că exact în perioada câmpăriei pe platoul de lângă Turda Mihai și-a trimis o bună parte din armată la o misiune în estul Transilvaniei, dar el a rămas complet descoperit ?

Citind, tot pe internet, aflu că Mihai Viteazul n-a fost un simplu comandant de oști sau un aventurier, a fost un om cultivat, cu relații în Europa. A fost un adevărat patriot, ca urmare “după pohta ce-a pohtit” a realizat unirea celor trei provincii românești.

Pe tema aceasta a marilor conducători de oști un istoric a emis ideea că dacă Alexandru cel Mare ar fi renunțat la campaniile războinice în nesfârșita Asie și s-ar fi orientat pe spațiul balcano-carpatic și chiar mai mult, ar fi putut realiza un mare imperiu cu repercusiuni importante asupra istoriei Europei.

A treia zi de excursie

În a treia zi (eu n-am mai participat) s-a vizitat Curtea Domnească, Muzeul de artă, Muzeul tipografiei, Muzeul scriitorilor Dâmbovițeni, Parcul municipal cu Alea domnitorilor, Spectacol cu tenorul Vlad Miriță. Ghidul de astă dată a fost târgovișteanul și organizatorul și colegul Nicu Tom Tomescu.

Voi da câteva poze făcute de Mișu Gheție, și de data aceasta el a făcut cele mai multe. El a adunat pozele făcute de toți fotografi, le va tria, le va prelucra și le va posta pe *site*-ul nostru, așteptăm anunțul lui.

Statui de Domnitori în Parcul municipal

**Ghidul din ziua a treia a fost
Nicolae Tom Tomescu,
originar din Targoviste**

SEARA FESTIVĂ

Seara festivă a fost organizată în a doua zi de excursii. În această zi ultimul obiectiv a fost Mănăstirea Dealu, am ajuns la hotel pe la prânz, mai devreme decât excursia precedentă la Padina. În acest fel am luat prânzul liniștiți și ne-am odihnit până spre seară, pentru că la distracție ca și la muncă trebuie să mergi odihnit și bine dispus, pentru a da randamentul maxim. Mai jos apare imaginea mesei festive înainte de “invazie”.

Am scris:

Iată și masa festivă,
Frumoasă priveliște,
O să vina-“nfometații”
Și-o s-o facă vraiste.

Tom prin cuvântarea lui a deschis seara festivă. A început prin a ne cere un minut de reculegere în memoria colegilor care ne-au părăsit, o inițiativă bine venită mai ales la vârsta noastră și care trebuie continuată la fiecare întâlnire. Legat de acest moment mă gândesc cumva cu milă la ultimul nostru supraviețuitor, care o să zică că ține un minut de reculegere în memoria celor trei sute de colegi. Eu cu bolile mele voi scăpa de această situație și tristă și neplăcută. Cine va fi protagonistul nu știm.

Urmează să descriu momentul maxim al serii când, prin grație divină și voința M.S. Regina CFR Yvonne, Tom mi-a înmănat costumul de general. (Dacă a fost ideea Reginei sau a organizatorilor nu știu, dar știu și sunt convins că CSF-iștii sunt dominați de spiritul Reginei și tot ce întreprind ei este în sensul gândurilor și inițiativelor Reginei). A fost momentul cel mai hazliu al serii, ca să zic așa. Tom a perpetuat ideea lui Juvenal din Roma antică, conform căruia poporul are nevoie de “panem et circenses”, adică pâine și circ. Pâine, adică mâncare, aveam destulă, ne mai lipsea doar circul. Ar fi meritat de exemplu să spună că “avem onoarea de a avea printre noi pe șeful de promoție Victor-Emil Neagoe” și eventual și alți participanți de la alte secții. Desigur ce zic eu mai sus sunt simple ipoteze, la o masă festivă primează umorul și voia bună. Pentru cei care nu știu, cu câțiva ani în urmă Regina Yvonne mi-a acordat titlul de general dar fără costum. Atunci am făcut multă vâlvă pe această temă, dar când mi s-a acordat și titlul de Cavaler al Legiunii de Onoare am declarat că renunț la costumul de general. Desigur aceste distincții mi-au fost acordate ca urmare a diverselor texte pe care le-am scris cu ocazia diverselor întâlniri, deci costumul de general era cumva o datorie față de mine a secției CSF. Mai jos sunt date pozele cu momentul înmânării costumului. Am îmbrăcat doar haina și cascheta, cu pantalonii era mai complicat. Acasă am îmbrăcat costumul complet și am montat și medaliile primite de-a lungul timpului. Epoleții nu i-am montat pentru că eu acționez sub acoperire. Costumul de general este de factură feroviară, de aceea are culoarea albastră. Cu această ocazie spre moaca mea s-au îndreptat o mulțime de camere de luat vederi cum nu mi s-a întâmplat niciodată în viață.

Punând cascheta, se și observă, acolo de față cu colegii constat:

Eu am fost subestimat,
Cascheta ce mi s-a dat
Stă doar apăsată tare
Fiindcă am capul mai mare.

Acasă fac altă constatare:

Bucuros că am costum
Am tras din țuică o dușcă,
Abătut, constat acum:
Pantalonii n-au vipușcă.

Fiindcă dacă n-am vipușcă
Apar în grad mai mititel,
Sper, cu toții vă dați seama:
Și-anume cel de colonel.

Desigur catrenele de mai sus nu sunt un reproș la adresa oficialităților CSF, sunt simple constatări. Chestiunea cu vipușca o rezolv simplu la un croitor, rog doar organizatorii să-mi comunice culoarea vipuștii.

Desigur postura de erou al serii nu a fost dorința mea, dar dacă organizatorii așa au hotărât, m-am conformat, a fost o surpriză pentru noi toți. Acordarea titlurilor consemnate mai sus și a costumului de general confirmă totuși ideea că recunoștința nu este o floare chiar foarte rară.

Mergem mai departe cu seara festivă. Pe Mișu Gheție l-a captivat cascheta de general, i-am împrumutat-o să-și facă o poză. Merită și el o atenție deosebită pentru serviciile făcute secției CSF 70 și în general comunității IE70.

Nicu Tom Tomescu după eforturile deosebite făcut pentru bunul mers al serii are și el dreptul la o relaxare petrecută la masa festivă. Vedeți mai jos poza corespunzătoare.

Dacă privim cele patru poze de mai jos vom constata

Se dansează cu nevasta,
Vasile cu-o verișoară
A nevestéi, cu ea-i certat,
Poate *for* ultima oară.

Adică nu se vor mai certa cu altă ocazie, acesta-i sensul.

Mai jos sunt două poze cu colegi de la Electronică aplicată, care a fost bine reprezentată, într-un fel este normal deoarece ei sunt cei mai mulți dintre secțiile Electronicii.

E cazul să vorbim și de fetele noastre (majoritatea neveste, o colegă și o invitată), toate au fost minunate, ceea ce m-a făcut să afirm:

Iar nevestele prezente
Au fost toate la 'nălțime,
Concluzia este clară:
Petrecerea le convine.

Două dintre fete au dansat împreună pe muzică din Maramureș, din lipsa unor bărbați țâpuritori care ar fi putut și scanda:

Io-s oșan făcut așé
Cu cuțât și cu curé.

Mișu Gheție, mare globetrotter și fotograf, și-a descoperit la Deva și vocația de dirijor, de aceea am scris

Gheție Mihai maestrul,
Fotograf și globetrotter,
E prezent în permanență
La-ntâlniri cu ingineri.

Mihai Gheție mai nou
Este mare dirijor,
Mai ca să ne scoată ochii
Cu bagheta-un scobitor.

Cum arată poza de mai jos el și-a exercitat funcția de dirijor și la Târgoviște. Cu “scosul ochilor” nu el este de vină, cu toate că avea niște mișcări ample parcă ar fi dirijat pe un stadion, de vină cred că sunt organizatorii, nu i-au instalat un podium. Sperăm cu altă ocazie să se remedieze această neglijență.

Joi 7 Septembrie, ultima, a fost ziua Lolei, nevasta lui Tom. Cei care au mai rămas au sărbătorit-o pe Lola, îi zicem și noi

La mulți ani !

Mai jos este poza DJ-ului care ne-a asigurat muzica toată seara.

Mai sus avem grupul de chelneri tineri (au fost și alții mai în vârstă) care ne-au servit la masă. Fetele frumoasele au fost întrebat de colegi cum le cheamă, flăcăul mai urâțel dar cu simțul umorului a întrebat:

-“Pe mine nu mă întreabă nimeni cum mă cheamă ? ”

Cum s-ar zice Natura sau Dumnezeu (cred că e cam tot una) le mai compensează, flăcăul fiind mai urâțel a fost înzestrat cu simțul umorului.

Unii colegi au fost cam încântați în special de fata din dreapta și mi-au sugerat să scriu despre ea, cum am scris despre Laura de la Râșnov. Zic:

Laura m-a fermecat
Într-un mod fără-ntorsură
Și mi-e greu să mă gândesc
La o altă creatură.

Nu degeaba scriam că atunci când ai inițiativă automat îți creezi responsabilitate. Mai este o vorbă pe tema aceasta: *“În fața șefului să nu vii cu inițiative pentru că ți le dă să le execuți”*.

ACROSTIHURI

Anul acesta, mai pe la sfârșitul primăverii, Corneliu Sterian a introdus “moda” acrostihurilor, a scris câteva, molipsit, am scris și eu câteva. Căutând mai bine prin arhivă găsesc și un acrostih de George Scrima, îl voi afișa. Vor urma în ordine, mai întâi Cornel, apoi eu, apoi Giorgio.

Acrostihuri – Corneliu Sterian

Verticala contează și ea în literatură
(VICTOR NEAGOE)

Victorie clar vestește al său nume
Invictus sol, el pare ca un rege
Ce generos supușii-și înțelege,
Triumfător, de Basarab renume.

Ombilical cordon de el ne ține
Rămânem veșnic tineri cu el împreună.
Nu este luptă fără de cunună
Eroic, noi ne făurim destine.

Ani mulți noi îi urăm cu bucurie!
Gândindu-ne la el cu nostalgie
O vorbă-i mai spunem cu energie:
E cazul să ne scrie o poezie!

IVAR SCHWERTNER

Indubitabil, nume scandinave
Vă duc cu gândul la Ultima Thule,
Acolo unde-s drakkare destule,
Regale-cu cap de balaure-, nave.
Scrutați colegi depărtările bine
Căci el călătorește din Argentina
Hoinar prin lume, iată, până-n China:
Wuhan e sediul firmelor ce ține.
El lucrat-a la Philips multă vreme,
Rapid rezolvat-a grele probleme
Trecând apoi la Siemens cu plăcere.
Nu-i vorbă, deși-n industrie e tare,
E chiar modest, dar nu e de mirare:
Rămâne un coleg precum se cere.

DECEBAL N(anu) FARINI

Decât el, Burebista mai mic pare
El este șef de cesești din lume
Cu el nu-i bine să te pui pe glume
Electronist de frunte, este mare.

Bazat pe circuite integrate
Automatizările feroviare
Le-a emancipat curajos din fiare;
Nu lasă probleme nerezolvate.

Ferice de cel ce-i scrie un sonet
Acum când împlinește șaptezeci de ani!
Rămași tot tineri, să-i facem zaiafet!

Iar el să poarte de lauri cunună
Noi însă doar ca ai lui veseli fani
Iubim la el și o tăcere bună.

Genul parodic (în metru de sonet)
RADU DIOMID DRĂGUȘ

Rămâi în amintire Turda dragă
Acum doar zgârie-nori mă înconjoară
Dur mă-mpresoară; pentru a *n*-a oară
Un gând nu îmi dă pace, nu-i de șagă.

Doresc să fac un laborator măreț
Iubiții mei, de electronică îl vreau.
O spun pe dată și lui Cornel, pe șleau:
Mai lasă jos lira, nu fii nătăflet!

Indiscutabil eu așa voi face!
Dar versuri tandre cine să mai scrie?
Doar eu pot zugrăvi o fată-n ie;
Rușine să vă fie! Bobârnace

Ăst timp vă dați și singuri, surori și frați!
Găsesc de bine să nu mă-nfuriați.
Umila-mi prestație sper că apreciați
Și eu închei acum ca între bărbați.

Explicații:

Eu am făcut liceul la Turda.

La pensie vroiam să-mi fac un laborator de electronică la Lunca Arieșului, satul meu, n-am mai apucat.

Cornel face și o aluzie ușoară la volumul meu de memorii „Viața mea”.

SILVIU SELINGER

Sărbătoritul nostru astăzi este
Iubit de zei la aniversară,
Lui doar îi cântă în sunet de fanfară
Voioase versuri cu iz de poveste.

Indubitabil, plecat-a din Galați
Urmând să fie student la București
S-ar zice, iată, o vreme de povești,
Examene, excursii, anii turbați

Lăsați în urmă dar pentru Bavaria,
Iar România suferea avaria.
Nevoia mare de tomografie

Greu cântărit-a în geografie
Ei, dar e timpul să-i zicem “La mulți ani !”
Rămâi ferice și “La tot mai mulți bani !”

Acrostihuri –Radu Drăguș

Cât de bune sunt acrostihurile mele rămâne de văzut, în orice caz pe verticală sunt perfecte.

INGINERI ELECTRONIȘTI

Încântat că-s inginer
N-am teamă c-aș fi stingher.
Galopând pe drumul vieții
Încerc sentimente varii,
N-am deloc resentimente,
Ele mi-ar produce-“avarii”,
Rămân pe stilul optimist
Într-un fel instinctual,
Ei colegii electroniști
La-ntâlniri “curg” joviali.
Este ca și o poveste
Cu colegii laolaltă
Toți reveniți la-ntâlnire
Râd, din inimi ce tresaltă.
Optimiști, chiar încântați
Ne trezim acum plasați
Într-un fel, pe două veacuri
Și trăim, chiar și cu leacuri.
Toleranți, dorim cu dor
Întâlniri și-n viitor.

CORNELIU STERIAN

Cu resursele-mi modeste
O să-ncerc să îmi bat capul
Rescriind ca-ntr-o poveste
Ne-nțelese, din tot raftul,
Episoade ancestrale.
Lâncezind, de ani de zile
Încercam cu minimale,
Uneori resurse-umile,
Studii vechi din vechi arhive
Te-ndemnau să-nveți sanscrita.
Eram fascinat de dive,
Românca noastră Narghita
Ivită, dădea năvală.
Am rămas fără profesor,
Numai cel pe verticală.

Informație:

La un moment dat Corneliu s-a apucat să învețe limba sanscrită, dar ulterior a renunțat.

MIHAELA D(iaconescu), (Michaela Butta)

Mihaela din Craiova

Îmi stârnește doruri multe,

Hai că poate-o să m-asculte,

Ăstui ardelean, otova.

Ești colega ancestrală,

La-nceputurile frustrate

Așezați în capitală

Dornici de cursuri ilustre.

GEORGE SCRIMA

Gândind mereu la colegi
E reală încântare,
Oricând de la fiecare
Revin amintiri întregi.

Grijile le dăm uitării,
Eleganți și plini de viață
Să petrecem în agape
Cu colegele de față.

Răscolind din tinerețe
Întâmplări chiar minunate
Memoria ne mai lasă
Aneantizând o parte.

Acrostih – George Scrima

Unui amator de *akrostikhos*

Radule, m-ai provocat,
Acum îți voi da măsura,
După cum știi, am aflat
Unde-i rima, nu-mi țin gura.

Dacă vrei mereu s-o vezi,
Rima să o ții tot trează,
Amintește-ți când lucrezi:
Gura lumii nu contează !

Urcă-n tine cât mai des
Ș-ai să vezi atunci succes.

Giorgio,
din distih în alt distih
Direct într-un acrostih.

DIVERSE

La acest capitol voi adăga diverse catrene și poze scrise/făcute mai demult sau recent, fără a avea neapărat vreo legătură cu sejurul de la Târgoviște.

Zice-o vorbă populară,
Mai dulce sau mai amară:
“Domnul dă, dar nu îți bagă
În traistă sau în desagă”.

Precum FMI pe lume
Domnul vrea să ne îndrume,
Așteptând pe fiecare
Să facă cofinanțare.

Cu alte cuvinte cred că se așteaptă inițiativă din partea noastră, inițiativa mișcă lumea înainte, de aceea zic:

Lucrul cel mai simplu-n lume
Însă fără perspectivă:
Să critici și să revendici,
Să nu ai inițiativă.

Lui Ivar, unul din marii absenți la întâlnire, îi scriam cândva:

Să îți scrii amintirile
Ar fi foarte potrivit
Ținând cont că pe planetă
Mult tu ai călătorit.
(Poate că ți-a și priit.)

Ivar mi-a răspuns la acest mesaj și mi-a spus că este chiar tentat să-și scrie amintirile.

Anul 2017 pentru noi este un an jubiliar pentru că majoritatea IE70 a făcut 70 de ani. Am scris mai multe catrene cu această ocazie minunată pe care le înglobez în această lucrare.

Șaptezeci de ani de trai
Au fost deja consumați,
Pe acei ce vor veni
Bine să-i condimentați !

În anul jubiliar
Când făcurăm șaptezeci
Avem prim obiectiv:
S-ajungem și la optzeci.

Cu toată democrația
Ăsta-i un program impus,
Lăsați de-o parte mândria,
Să-l călcăm este exclus.

E ceva care ne-ncântă:
Mintea noastră-i longevivă,
Dar cu anii vestea-i proastă:
Trupul nostru-i în derivă.

Totuși să gândim altfel:

Dragi colegi septuagenari
Ajunserăm și aici,
Dar gândind la nouăzeci
Putem spune: suntem mici.

Șaptezeci e o stație
Ca și cum am fi pe-o plută,
Însă stația finală
E spre nouăzeci, o sută.

Este foarte clar, suntem pe pluta vieții unde condițiile de trai sunt minunate. Acum la drept vorbind nu există stații obligatorii plasate în anumite locuri, stație este acolo unde cineva vrea să coboare, evident ultima stație este acolo unde coboară ultimul supraviețuitor. E bine să nu vă grăbiți și să coborâți spre capătul traseului, totuși dacă unii nu mai au răbdare și coboară mai repede îi vom zice fiecăruia în parte:

Unde-ajungi să n-ai vreun gând
Și de-urât cumva să-ți fie,
Vom veni cu toți pe rând
Și-ți vom ține companie.

Întregii comunități
Îi doresc o viață lungă,
Să atingem și optzeci,
Chiar mai mult ca să ne-ajungă.

Cu organizatorul Tom am avut mici incidente , legate în special de organizarea seriei festive, însă mi se pare firesc:

Dar mă rog, el e artist,
Când mai vesel, când mai trist,
E greu acestor creaturi
Să se încadreze-n reguli.

Cele două fete IF70, adică Gabi și Anca, cu zâmbetul cuceritor m-am, gândit să le înglobez în această lucrare. Ele au participat de multe ori la întâlnirile IF din București și de la Comarnic, dar și la Facultate.

Lui Corneliu Sterian îi ziceam o dată:

Îmi place Cornel cum scrie
Dar se próduce cam rar,
Să-l împiedicăm “barbar”
Cumva să mai întârzie.

Vioricăi Verdeț-Spătaru (TT) îi scriam o dată, probabil cu ocazia zilei de naștere:

Să ne trăiești Victoriță
Cu cine crezi că ți-o pica
Bine, deja dacă l-ai ales
Îl gratulăm în mod expres.

Elek (CSF) are visuri frumoase.

Pentru Giorgio Scrima (TT)

Marele erudit Scrima
Mereu înglobează-n versuri
Cuvinte, imagini, pilde
Din diverse universuri.

Ovidiu venit la Tomis
Neacomodat cu clima
S-a dus demult în Paradis,
Acum l-aveți pe Geo Scrima.

Constănțeanul George Scrima
Își conține în el rima
Și de-aceea nu mă mir
Că scrie mai abitir.

Pentru Victor-Emil Neagoe (EA)

De Neagoe ce să zicem,
El este chiar un maestru,
Am fi bucuroși să scrie
Măcar un vers pe semestru.

Într-un acrostih Cornel
Cerea și el tot la fel
Lui Victor Emil să scrie
Poezie, poezie.

Acum câțiva ani Victor se plângea cumva că de-a lungul vieții s-a distrat prea puțin.
Mai nou el este prezent mereu la întâlnirile CSF, la Facultate tot timpul. Îi voi ura ca
pe la 80, 90 sau chiar 100 de ani să-și poată spune:

-*“De-a lungul vieții am trecut prin toate, acum pot să mă retrag”*.

Anagramă:

Anagrama lui ELEK
S-o obții nu-i greu deloc,
Fiindcă-i zice și ORBAN
Rezultă: NAE BRELOK.

Lumea este diversă, chiar și cea CSF-istă:

Vehiculele nepoluante sunt căutate în epoca contemporană:

DESPRE UMOR

Dintr-un articol scris de Oana Pescaru am extras câteva idei legate de umor.

-*“Nu toate glumele sunt pozitive și sănătoase. Ferește-te de: Bășcălia, sarcasmul, ironia prin care îi poți răni pe ceilalți”.*

Cred că cel mai periculos lucru este bășcălia, care cam predomină în societatea românească, înlăturarea ei eficientă cred că s-ar putea face prin procesul de învățământ. Pe de altă parte, o spun din experiența proprie, receptarea umorului depinde de interlocutor, deci uneori este bine să fim atenți cu cine glumim.

-*“Umorul inadecvat situației”.*

Are și umorul limitări, de exemplu la o înmormântare nu venim cu glume

-*“Râsul este un antidot puternic împotriva stresului, al durerii și al conflictului. Nimic nu funcționează mai rapid în a aduce mintea și corpul într-un echilibru, decât un râs sănătos”.*

Deci este clar, buna dispoziție nu strică.

În concluzie, la cele spuse mai sus, umorul este o chestiune foarte serioasă și trebuie tratat ca atare.

Am scris câteva distihuri legate de umor și le plasez aici.

Distihuri despre umor
Scrise de un autor,
Cel dezvăluit acuș:
E unul Radu Drăguș

Când n-oi mai avea umor
Mă rog Domnului să mor.

Umorul de-mi va rămâne
Rog pe Domnul să m-amâne.

De voi fi convingător
Fi-va științei tuturor.

Din lipsă de argumente
Eu dispar, eminamente.

Mă gândesc că nu-i ușor
Să trăiești fără umor.

Unii chiar că n-au umor,
Ocolește-i, că n-ai spor.

Cel ce nu știe-a zâmbi
Rostu' e de-al ocoli.

Umorul la fiecare
Apare doar din născare.

Umorul este un dar,
De nu-l ai e vai și-amar.

Cine are mult umor
Trăiește-n lume ușor.

Cine râde și iubește
Știe pentru ce trăiește.

Trăiesc și cei făr' umor,
Nu le-o fi-n lume ușor.

Chiar și-n iad dacă ajungi
Cu umor pe draci îi ungi.

Dacă o să-i faci să râdă
O să scapi de smoala hâdă.

Cred că și acolo-n cer
Cu umor trăiești lejer.

Revenim din cerul sfânt
Jos aicea pe Pământ.

Umoru nu-i de prisos,
Tratează-l chiar serios.

Umoru-i chiar serios,
Tratează-l cu mult folos.

Nu fii-n viață tenebros,
Nu-ți va fi de vreun folos.

Râsul este sănătos,
Nu e ceva de prisos.

Râsul e cuceritor,
Aplică-l încrezător.

Dacă n-ai râsul pe buze
Nu poți s-apelezi la scuze.

Nu ai succes la femei
Dacă nu râzi cu temei.

Cucerești orice copilă
Dacă-i stârnești multă milă.

Și în plus pentru succes
Fă-o să râdă-n exces.

Umoru-i treabă serioasă,
Nu cumva să-l uiți acasă.

Zâmbetu-i cuceritor
Pe fețele tuturor.

Unii să râdă nu știu,
Să se ducă în pustiu.

Cât o fi să fiu în viață
Păstrez zâmbetul pe față.

Umorul e dar ceresc,
Cu el lumea cuceresc.

Muierea ce râde bine
E pe lume o minune.

Muierea cu zâmbetele
E-n lume ca florile.

Umoru-i cuceritor
Și-i necesar în amor.

Umoru-i un fapt de viață
Ne încântă, ne răsfătă.

Shakespeare, gigant autor,
Avea-ncredere-n umor.

Vorba cu “haz de necaz”
E-un umor legat de-un caz.

ÎNCHEIERE

Dragi colegi, s-a mai sfârșit o întâlnire organizată de minunații colegi de la secția CSF. În ce mă privește am fost prezent la cinci întâlniri, acum n-aș putea să fac o clasificare în ordinea reușitelor. Toate întâlnirile au fost frumoase, fiecare cu specificul ei. Ca orice în viață și întâlnirea de la Târgoviște s-a terminat.

S-au dus clipele frumoase,
Totul este limitat,
Ce-am trăit noi împreună
Parcă e ceva visat.

Dar am rămas cu amintiri frumoase pe care nu le vom uita nicodată, aceste întâlniri și excursii ne fac viața mai frumoasă. Ideea, cum am mai spus, de a invita colegi de la toate secțiile mi se pare foarte inspirată, în felul acesta și întâlnirile devin mai consistente și mai valoroase în general. Prezența mai scăzută este legată evident și de vârsta de 70 de ani care îi marchează pe toți. Când eram tineri auzind de vârsta de 70 de ani ni se părea ceva foarte mult, acum gândim cu totul altfel, perspectiva de 80 și chiar 90 de ani pare abordabilă. Cine e mai “îndrăzneț” ajunge și la aceste vârste, le dorim succes temerarilor.

Aducem mulțumirile noastre organizatorilor și secției CSF în general, citez vorbele lui Mișu Gheție:

“Mulțumim lui Nicu Tom Tomescu pentru efortul depus, excelentul program și minunata și plină de suflet prezentare a orașului natal. Mulțumim lui Nea Vasile Negruțiu pentru neobosita răbdare și îndrumare ca lucrurile să iasă foarte bine”.

În lucrare am folosit poze făcute de mine, dar și poze de la Victor Neagoe, Mișu Gheție, Gabi Drăguș, Elek Orban și Nicu Drăgulănescu, le mulțumesc la toți.

Cu bine și sănătate, sperăm să ne vedem și cu alte ocazii la întâlnirile CSF și în special la marea întâlnire din 2020.

Radu-Diomid Drăguș (IF)
Septembrie 2017
Tel. 0723 347 602
<radu.dragus@gmail.com>

CUPRINS

	Pagina
INTRODUCERE	7
AVANPREMIERĂ	8
PARTICIPANȚII	10
COLEGII CARE AU LIPSIT	24
OBIECTIVELE VIZITATE	27
SEARA FESTIVĂ	55
ACROSTIHURI	68
DIVERSE	78
DESPRE UMOR	85
ÎNCHEIERE.....	90

